SZEGÉNYSÉG ÉS JÓMÓD

Bor Ferenc
Ságvár, 2012. 11. 05.

Neked adunk drága Úr Jézus minden dicsőséget, mert Te voltál a kereszten, és Te végezted el a munkát. Azt a munkát, amit az Atya eltervezett az emberiség megváltására. Köszönjük az imáink megválaszolását. Hálát adunk, hogy a Te szemeidben tiszták és igazak vagyunk. Köszönjük a szent oltalmat, a szent védelmet, amit a Zsoltárok 91 alapján vallunk meg mindannyiunk fölött. Megdorgáljuk a betegséget, a szükséget, a hiányt, a Jézus nevében.

Megparancsoljuk a sejteknek, hogy tökéletesen működjenek, abban a tökéletességben, ahogy az Atya megteremtette az embert. Hálát adunk Szent Szellem a helyreigazító munkádért a testekben. Köszönjük, hogy bekapcsoltad a gyógyítások ajándékait és máris folyik a gyógyító munka. Hálát adunk a Te Igédért, amit nekünk adtál írott formába, hogy legyen szellemi táplálékunk, szellemi kenyerünk, és magunkhoz tudjuk venni azt.

Köszönjük Uram, hogy az Igébe rejtetted el a hitet. És az Ige hallásából beültetjük a szívünkbe az isteni fajta hitet. Bízunk benned Uram! Rád hagyatkozunk teljes mértékben. Mert Te soha nem változol. Benned mindig megbízhatunk, mindig rád támaszkodhatunk. Tied a dicsőség Uram! Köszönjük a nyitott szíveket, a halló füleket, a látó szemeket, a szellemi éhséget és szomjúságot, amit Te adsz a te népednek.

Megparancsoljuk, hogy lehulljék a sötétség leple a szemekről és meglássák a Te dicsőséges voltodat. Köszönjük Uram a vezetőket, akik előtted vannak és támogatod őket mindenben. Dicsérünk és magasztalunk Téged Uram és minden dicsőséget neked adunk, mindörökkön örökké. Ámen!

Köszöntsd a szomszédodat és emlékeztesd, hogy az Igéből nyersz hitet. Megjelent a kis örömHÍRmondó újságunk novemberi száma. Ma a bővölködés sorozatunk 7. része következik.

Mai tanítás címe: Szegénység és jómód. Kezdjük az Igénket azzal, amit a múlt héten is olvastunk, a Józsué 1,8-al. Mert ez az Ige nagyon fontos. Nagyon sok információt tartalmaz.

Józsué 1,8 El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor teszed gyarapodóvá a te útjaidat, és akkor leszel sikeres. Ámen!

Akkor elolvassuk a *King James* fordítás szerint is ezt az Igét: **E törvény könyve ne távozzon el a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy figyelhess arra, hogy mindazok szerint cselekedj, amelyek meg vannak írva benne, mert akkor teszed bővölködővé az utadat, és akkor leszel jószerencsés.**

Egy *másik* fordítás a jószerencsére azt írja, hogy: *képes leszel arra, hogy bölcsen intézd az élet dolgait.* Ezt most elég sok szemszögből megnéztük. Igazából Isten azt mondja, hogy ha az én *Igémen elmélkedsz*, akkor jó dolgod lesz, azaz bővölködni fogsz és *jószerencsés* leszel.

Másik szóhasználattal: ha *bölcsen* intézed az élet valamennyi teendőjét, akkor nem származhat bajod a gazdagságból. Mert bizony vannak emberek, akiknek a gazdagságból baja származik. Vagy azért, mert nem becsületes úton szerezték meg, vagy pedig nem jól sáfárkodtak vele és elvesztették. [De van példa arra is, hogy viszálykodást szít a pénz.]

Nem számít ki vagy, nem számít, hogy milyenek a körülményeid, hogyha minden helyzetben *bölcsen* viselkedsz, mert akkor *győztes* leszel. És hol van a bölcsesség? Benne van a Bibliában. Benne van az *Igében*! Tehát megint visszakanyarodunk oda, hogy nagyon is fontos az *Igét magunkhoz venni*, beépíteni a szívünkbe, elmélkedni rajta és *megújítani* a gondolkodásmódunkat.

Többféle bölcsesség van, azt tudjátok? Most hirtelen az Úr az eszembe hozta, a Jakab levelében a 3,15-ben fel van sorolva a *háromfajta bölcsesség*. Felülről való, a földi (a saját elméből származó) és az ördögi. Ezt a részt érdemes átolvasni otthon, mert a bölcsességről szól többek között.

De ha valaki *nagyobb bölcsességre* vágyakozik, akkor a Példabeszédeket vegye elő. És mivel ma 5-e van akkor ma az ötödik fejezetet olvassa, holnap a hatodikat. És így egy hónap alatt végigér a Példabeszédeken. S utána kezdheti elölről.

A bölcsességnél tartunk. Egy másik helyen azt mondja az Ige, hogy akinek nincsen bölcsessége, *kérjen* Istentől. S aki kér, az kap. Tehát az *isteni bölcsességgel*, kis befektetéssel is lehet nagy hozamot elérni. Mert az isteni bölcsesség meg tudja *mutatni*, hogy hová fektessen be az ember. Ahol nem kidobott pénz az ablakon, hanem megfial, és hasznot termel.

Az a hívő válik *sikeressé*, aki *ismeri* az Urat, *bízik* benne (azaz teljes mértékben képes ráhagyatkozni) és másokat is *tanít* az Igére (a gyarapodásra, gyógyulásra). Korábban szó volt arról, hogyha valakinek valamilyen problémája van, keressen egy olyan hívőtársat, akinek azonos a gondja, *tanítsa* az Igére, miközben ő maga is *felemelkedik* és kijön abból a helyzetből.

Ha a hívő, aki *ismeri* az Igét, az Isten *bölcsességével* rendelkezik. Az ilyen hívő *hasznos* egyrészt *Isten* számára, Isten királyságának a számára, hasznos *önmagának* és hasznos a *környezete* számára. De ugyanakkor ez a hívő *veszélyes* is a sátán számára.

Amikor az *Igében* vagy, akkor tulajdonképpen Isten *jelenlétében* vagy. Ha elkezded olvasni az Igét, vagy elkezded hallgatni vagy olvasni a tanítást, egyszerűen egy isteni jelenlét fog körülvenni.

Emlékeztek arra a kis füstpamacsra, amiről a múlt héten szóltam? Ami nem más, mint egy démon. Jött, ráugrott az elöljárónk térdére, de le is pattant róla. És a fájdalom is elment. Mert a *szellemi fegyverzet* rajta volt. És a szellemi fegyverzetet az *Ige* képes megadni. Mert mint a régi filmekben látjuk, a karra helyezhető pajzs csak elölről véd, hátulról meg tudnak támadni.

Az Ige nem ilyen. Hogyha te az *Igében* vagy, akkor gyakorlatilag az Ige *ereje* és Isten *jelenléte* körülvesz, körbevesz, mintegy *erőtér*. Mondhatom azt a szót is, hogy aura, ha valaki ismeri ezt, ami egy erőtér. Tehát az Ige, hogyha te felpumpáltad magadat vele, akkor az egy *erőtér* a számodra. Megvéd. [Az aura a testünk energiájának a testen kívüli megjelenése, melyet szabad szemmel nem láthatunk – idegen-szavak.hu]

Ha *megtartod* Isten Beszédét, Ő *kinyilatkoztatja* magát neked, megjönnek a válaszok az imára. Másik szemszögből nézve ugyanezt: Isten az *Igén kívül* nem tud megnyilvánulni. Ahhoz, hogy mi *eredményt* lássunk, nekünk az *Igében* kell maradni.

Igén kívül a *világ* van. Isten a világgal nem paktál le. Minden kereszténynek tudnia kell, hogy az *Igén keresztül* bármikor elérheti Istennek a jelenlétét és *megnyilvánulását*. De csak az Igén keresztül! És hogyha az Igében jársz, akkor a jómód útján haladsz, a bőség útján haladsz.

Isten szövetséget *kötött* az ószövetségben Ábrahámmal, és vehetjük úgy, hogy az emberiséggel. Utána a szövetséget *megerősítette*. Nézzük meg azt, hogy mit jelent az *újszövetségben* ez a megerősített szövetség a számunkra. Az Újszövetségben gyakorlatilag az Ábrahámi szövetség a *megigazulás szövetséggé* lépett elő, mert *jobb ígéretek* alapján köttetett. Egy jobb és erőteljesebb szövetség lett.

Isten hogyan nevezte az Ő választott népét az ószövetségben? Azt mondta, hogy ti *keménynyakúak* vagytok, istentelenek vagytok, mindig ellenszegültök. S mit mond az újszövetségben? Hogy ti Isten *igazságává* tétettetek Krisztusban. Kettő között van különbség ugye? De akkor is szerette az ószövetségi népet, mert mennyi minden csodát tett velük? Csak nem hittek benne kellőképpen.

Isten a Szent Véráldozaton keresztül bennünket *tisztának* lát, szeplőtelennek lát. Ószövetségben szolgák voltak. Újszövetségben pedig minek nevez a Biblia bennünket? Fiaknak, gyermekeknek, barátaimnak. Ennyiféle titulus van az újszövetségben.

Nekünk mindenképpen tisztában kell lennünk a *jogainkkal*, mint Isten gyermekei illetve a menny állampolgárai. Tudnunk kell, hogy ezekhez a hatalmi pozíciókhoz, amit elfoglalunk, ezekhez *mi tartozik*.

Emlékeztek a *tékozló fiú* történetére? Egyszer csak hazatért. A történetnek itt nincs vége. Ha szeretnétek elolvasni otthon, akkor a Lukács 15,11-től megtaláljátok. Ez a tékozló fiú az

örökségét elvette, és amikor hazatért, akkor nagy *ünnepséget* csaptak az ő tiszteletére. És amikor a bátyja visszatért a mezőről, akkor *felháborodott* ezen a fogadtatáson.

És mit mondott neki az édesapja? Te itt voltál a házamban, *mindenem a tiéd*! Mit mond a mennyei Atya nekünk, az Ő gyermekeinek? *Mindenem a tiéd*, hogyha kérsz, ha kinyúlsz, ha megragadod és beszólítod. Az idősebb az *kevéssel* beérte. Elég volt neki az, mi az asztalára került.

Mindkét fiú *rendelkezett* az örökséggel, de csak az *egyik élt* vele. A fiatalabbik kikérte, ugyan az ez másik történet, hogy elkótyavetyélte, elverte. Mi itt a tanulság? Az *idősebb* testvérnek *kicsinyes* volt a gondolkodásmódja. *Nem kérte* ki az örökségét. *Nem élt* az örökséggel, amivel élhetett volna, ugyanúgy, mint a fiatalabbik.

Ő *beérte* azzal, hogy reggelit, ebédet és vacsorát kapott. Még ünnepséget sem tartott, mert felrótta az édesapjának, hogy az én barátaimmal nem szórakozhattam, nem mulathattam. De nem is kérte. A lényeg, hogy ne legyünk kicsinyesek, az *elmét* meg kell *újítani* az Isten Igéje alapján és *nagyban kell látni*.

A hívők nagy része ugyanígy *rekeszti ki magát* a krisztusi örökségből. *Kicsinyesek*. Ó Uram, nekem csak annyit adjál, amennyi elég a számlákra, meg az elemózsiára – hangoztatják. Ez nem is kicsinyesség, hanem ráadásul *önzés*. Mert csak magára gondol, és nem gondol a környezetében lévőkre, hogy Isten szeretné *áldásként* használni mások felé is.

Ez az igazság, hogy a hívők saját magukat rekesztik ki az örökségből. És a hívők egy része azért *rekeszti ki magát* a Krisztusban kapott örökségből, mert *nem ismerik a szövetséget*. Nem ismeri, hogy Isten gyermekeként *milyen jogok* illetik meg őt.

Ezen múlik csak, hogy valaki oda tud állni és hatalommal *kérni*, hogy: – Ez engem illet, ördög vedd le a kezedet róla! És megvallom hitben, hogy ez megvan és elveszem.

5Mózes 28,11-12 És bővölködővé tesz téged az Úr minden jóban: a te méhednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében és a te földednek gyümölcsében, azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, hogy néked adja azt. Megnyitja néked az Úr az Ő drága kincsesházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezednek minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszel kölcsönt. Ámen!

Isten *áldást* szól. Gyönyörű hallgatni ugye? Mert az ember *szívét fölbuzdítja*. Isten *megáldotta* az Ő népét, azokat, akik az Ige iránt engedelmesek voltak. Bőséggel megáldotta *Ábrahámot* és az ő *leszármazottjait*. Mond azt, hogy: – Ez én vagyok! Hallelúja! Az Isten megesküdött a szövetségében erre, hogy Ő áldást oszt, áldást szól.

Aztán otthon, ha kíváncsiak vagytok a 15-ös versre, elolvashatjátok. Ott az átok van felsorolva, mert az *engedetlenekre átok* szállt. Nem Isten bocsátotta rájuk az átkot, hanem saját magukat helyezték átok alá. Az átok pedig *teljes nincstelenséget* jelent, minden területen, mindenben.

Sajnos keresztények gondolkodnak úgy tévesen, hogy a szegénység az *alázat*. De aki így gondolkodik, az valójában abban hisz, hogy Isten az átok szerzője. Mert a *szegénység* az *átok*. Istentől áldás származik. A szegénység az nem áldás.

Nem Isten átkozta meg Ádámot. Ő gondoskodott róla. Készített számára egy Kertet, hasonlatosan, mint mikor a babaszobát berendezik a szülők. *Gondoskodott* róla, teljes ellátásba részesítette. Az egy másik dolog, hogy Ádám *engedetlen* volt. Saját magát, illetve az emberiséget és a földet *átok alá helyezte* ezáltal.

Az *átok szerzője* a sátán. *Megtéveszt* és becsap. Ezt tette az Édenkertben. Odament Évához, addig sugdolózott a fülébe, míg bejött a csel. És amikor Ádám a *sátán mellé állt*, akkor valójában a föld és vele együtt az emberiség átok alá került.

Isten a szövetség révén egy *védőernyőt* feszített ki az ember felett. És ezáltal igyekezett *oltalmat* biztosítani számára. Korábbi tanításokban szó volt arról, hogy a bukás után Isten közvetlenül nem tudott beavatkozni a földi életnek a dolgaiba. Nem tudott segíteni.

Nem volt rá lehetősége, nem volt rá joga, mert a föld feletti hatalmat az embernek adta, amit ő továbbjátszott. Azért volt szükség a *szövetség* megkötésére, hogy legyen *jogi alapja*

annak, hogy Ő az embernek tudjon *segíteni*. És ameddig Isten népe az Úrral járt, hallgattak a Szavára, addig élvezték a *védelmét*.

Többször hallottátok már, hogy lehet úgy menni az esernyő alatt, hogy magam fölé tartom és lehet úgy menni, hogy kitartom oldalra, egy méterre. Ez szemlélteti azt, hogy *áldás* alatt vagyok, azaz nem esik rám az eső, vagy *nem* vagyok áldás alatt. Mert rossz helyen vagyok, nem az ernyő alatt állok.

Akik a *saját útjukra* lépnek, azok gyakorlatilag *kilépnek* a szent védelem alól és sebezhetővé vállnak. Mégpedig a sátán számára. Jó *célpont* az ellenség számára az, aki nincs az isteni védőernyő alatt.

Isten létrehozott egy általa meghatározott módon működő *jó rendszert*. S ezt korábban olyan szavakkal illettük, hogy *Isten királysága*. Mert ezen rendszer alapján működik Isten királysága.

A *világ* pedig a *sátáni megtévesztés* alatt van a mai napig is, és úgy vélik, hogy minden *fordítva* működik. Bizonyára hallottatok erről a szörnyű kaposvári tragédiáról, és ennek kapcsán egy olyan idézetet hallottam, ami állítólag egy pap szájából származott, hogy: „a mostoha Isten ostora”. De aki ezt mondta, nem olvasta el a János apostol levelét, hogy Isten egyenlő Szeretet.

A Szeretetnek pedig nincs ostora. Ez úgy lenne helyes, hogy: „a mostoha, az ördög ostora”. Csak látjátok, a világ *fordítva látja*. Istent vádolják tévesen, holott nem Ő a probléma szerzője. 180 fokos elfordulásban gondolkodnak és látnak a világban élők. Azt hiszem, ezzel nem mondtam újat, mert ezt mindenki megtapasztalta.

Visszatekintünk az Éden Kertjébe. Isten *figyelmeztetést* adott ki a tiltott fának a veszélyére, csak be kellett volna tartani. Ennyi az egész. Sátán *megkörnyékezte* az embert, pontosan Évát, *kételkedést* ültetett a szívébe.

És ma is ugyanezt a *trükköt* használja az ellenség. És odáig jutott el ebben a dologban, hogy Isten Igéje nem igaz. Isten beszéde nem igaz. A Szentírás nem igaz. S így történhetett meg a *bukás*.

Az engedetlenség miatt a törvény *működésbe* lépett. A föld és vele együtt az emberiség *átok alá* került. Az átok pedig *háromszoros*: a betegség, a szegénység és a szellemi halál. A szellemi halál nem más, mint az Istentől való elkülönülés, az élettől való *elszakadás*.

Képzelj el egy holdutazót, aki a kabinból kilép egy űrruhában. A „köldökzsinóron” keresztül kapja a levegőt, meg az áramforrást, az energiát, s ha az *elszakadna*, akkor nagy valószínűséggel az űrhajós életének a végét jelentené.

Az ember idővel a bukás után hozzászokott a *megtévesztéshez*, és az *ismeret hiányában* nem tudott kiszabadulni ebből az ördögi csapdából. Ábrahám tanításait *elfelejtették*, az Ige *idegenné vált* és a szellemi törvények pedig a *homályba vesztek*. Azok a szellemi törvények, amelyek a szövetségben is megtalálhatók, akár a gyógyulásra, akár a gyarapodásra vonatkozóan.

Jézus azt tanította, hogy *adjatok és néktek is adatik*. De ez teljesen ellenkezik a *világi* gondolkodással. A világ ezt *ostobaságnak* tartja, és *kiadási* oldalon könyveli el. Nem befektetésként. Mivel az Úr ismeri a vetés-aratás *alapelvét*, ezért mondta azt Jézus, hogy adjatok és néktek is adatik. [Ő így szeretne gyarapodóvá tenni.]

Sátán is ismeri ezt és a Bibliát is. Mivel tudja, hogy mi van a Bibliában, ezért megpróbálja a hívőket *tudatlanságban* tartani. *Erőtlenségben* tartani, akár fizikailag, akár anyagilag, mert akkor nem olyan nagy ellenfelek.

A nép képtelen volt *megérteni* az Ábrahámi szövetséget, és az *áldás* és *átok* között imbolyogtak. Mert egyszer engedelmeskedtek Isten Szavának, máskor nem engedelmeskedtek. Ekkor futottak az oltárhoz és áldozták fel azokat a dolgokat, amik meg voltak írva. *Áldozatokat* mutatták be az.

Isten *intést* is bocsátott a számukra: ha nem követitek a Szavamat, semmit nem tehetek értetek. Mert ti szabad akaratot kaptatok, s döntsétek el, hogy mit akartok. Olvassuk az Ószövetségben, hogy előtökbe helyezem az áldást és az átkot. Az életet és a halált. Válasszatok.

Ábrahám, Izsák, Jákob. Ismerős ugye ez a három név? *Számukra* megígérte a szövetségben, hogy gondjukat viseli, és ezen túlmenően, még az *utódokról* is gondot visel.

Olvassuk el a János Evangéliumban a 8,31-32 verset. Isten népe *szabad* volt! Az egyiptomi rabszolgaság ideje alatt is szabad volt, csak *nem tudtak* róla. És ha ismerték volna a szövetséget, akkor 400 évvel *korábban kiszabadulhattak* volna az egyiptomi rabszolgaságból.

János 8,31-32 Monda azért Jézus a benne hívő zsidóknak: Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonnyal az én tanítványaim vagytok. És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket. Hallelúja!

Mi az *igazság*? Isten *Igéje*. Ezért Isten Igéje képes *szabaddá* tenni. Ugyanúgy képes szabaddá tenni, mint amikor Amerikában, 1865-ben törvénybe iktatták, hogy eltörlik a rabszolgaságot. De mégis voltak évek, sőt évtizedek múlva is rabszolgák, mert a hír nem jutott el hozzájuk. Gazdájuk meg nem akarta megmondani.

Tehát *ismerni* kell az *igazságot*. Ismerni kell, hogy *szabadok* vagyunk Krisztusban. És ezzel *élni* kell!

Isten Mózest elhívta több céllal. Egyrészt, hogy *lejegyezze az egyezményt*, a szövetséget. És azért vannak a Mózes könyvei, hogy olvassunk Ábrahámról, az Ábrahámi szövetségről, hogy az *utókor* számára is meglegyen.

Továbbá Izrael népét *kivezesse* a szövetség nevében az egyiptomi *rabszolgaságból*. És dicsőségesen nyitott kapuk álltak előttük, amikor elindultak. Még a tenger is kettényílt. Látjátok, mennyire szükséges a *bibliai ismeret*? Nagyon-nagyon szükséges, mert így tudsz Jézus nevében a sátán hatalmától *megszabadulni*, a Szent Szelleme ereje által.

Fontos, hogy tudjad, hogy *ki vagy Krisztusban*. Galata 3-ban nézzük meg, hogy hogyan *érint* bennünket, mint Isten fiait, az Ábrahámi szövetség.

Galata 3,28-29 Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban. Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok és örökösök az ígéret szerint. Ámen!

Hogyan érint bennünket az Ábrahámi szövetség? Úgy, hogy *nincs semmi okod* arra, hogy a törvény átka alatt élj. Hogy beteg légy, vagy szegény légy. Hála és dicsőség az Úrnak, a szellemi halálból már kiszabadultunk az üdvösségünk pillanatában. A másik kettőtől is meg kell *szabadulni*, a szegénységtől és a betegségből.

A *jólét* képlete így hangzik: a *szövetségből eredő ellátás*. Ez a jólét, és ez *hozzád tartozik*, most. Nem majd a jövő héten, vagy a jövő hónapban, vagy a következő évtizedben. *Most*, most és most! Ébredj fel!!

Isten *akarata* az, hogy *bőségre* juss, azt akarja, hogy *egészséges* légy, s ne légy kifosztott. *Ostoba* ember az, aki *nem kér* a bőségből, nem kér az örökségből. Mint a tékozló fiú esetében, a bátyja nem kért az örökségből és nem is kapott. Pedig kaphatott volna.

Úgy lehetsz *értékes hívő*, ha ismered a *jogaidat* és megragadod az *Igét*. Az Ige alapján pedig az *ígéreteket*, jómódúvá válsz és másokat is részesíted a javaidból. Pál így élt. Pál apostol ennek a szellemében élt és munkálkodott.

Lukács 6,38 következik. Az Ige felszólít, hogy *adjatok és visszaadatik*. *Ki*áramlás és *be*áramlásról van szó.

Lukács 6,38 Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, amellyel ti mértek. Ámen!

Hogyha elkezdesz e törvény alapján *élni*, nem menekülhetsz el az *aratás* elől. Mert azt mondja a Biblia, hogy *utolér*. Utolér. A vetés olyan gyorsan *visszatérül* hozzád, hogy nem tudsz lépést tartani vele, hogyha megérted és a szívedbe *kijelentést* kapsz erről, hogy egymás

szövetséges társai vagyunk! Tehát a *hívő* és *Isten* szövetséges társak. Te és a Mindenható Atya szövetséges társak vagytok.

Továbbá te, mint újjászületett hívő, *mindent megtehetsz* Krisztus által, aki téged megerősít – írja ugye a Filippi 4,13 vers. Akkor gyakorlatilag a szíved, a hívő *szíve megolvad*. A szívben levő keménység az adakozás irányába, az meglágyul. Mert megérti a szív, a belső ember, a szellem, hogy egy *hatalmas Istent szolgálunk*. És mi egy *hatalmas Istennek* vagyunk a szövetségesei, aki *nem hagy cserben*.

Nem fogsz félni többé az adakozástól, és *nem veszteségnek* fogod elkönyvelni, amit vetsz, amit befektetsz. És egy *állandó folyamatnak* a részesévé válsz, amikor önként és örömmel teszed a perselybe és támogatod Isten királyságának a munkáját. Vetsz, bőségesen aratsz, abból megint vetsz, s abból még bőségesebben fogsz aratni. És a nagyobb áldásból még többet tudsz tovább adni. Ámen! Ez volt a mai üzenet.

A múlt heti tanításhoz jött még egy Ige, mégpedig mikor annak a végén a bizonyságot mondtam arról, hogy jött az Isten negyedik emberre a támogatással. Ez a Galata 6,6, ami az *Egyszerű fordítás* szerint így hangzik:

Galata 6,6 Akit pedig Isten beszédére tanítanak, az viszonozza azt a tanítójának, adjon neki abból, amije van.

Így hálát adunk az Úrnak azokért a szívekért, akik ezt értik, akiknek ebből kijelentése van, mert csak így tud előre haladni Isten királysága. Hallelúja! Dicsérjük az Urat.

Tegnap egy „*Gyógyító iskola*” kezdődött Pesten, ajánlom szíves figyelmetekbe, hogy hallgassátok, vagy olvassátok, kinek mi a legjobb. Mindenképpen foglalkozzatok vele. És ha van rá időtök, akkor többször, mert ennek be kell *ívódni* a szívbe, a szellembe.

Egyik korábbi újságunkban volt egy olyan kis rövid cikk, tanítás, aminek az volt a címe, hogy a *képzelőerő fontossága*. A tükörről nemrégen beszéltünk. E kettő körülbelül ugyanaz: a képzelőerő és az Ige tükre. Ha van egy probléma, *mire tekint* a hívő?

A láthatóra vagy az Isten Igéjére? Az írott Igéjére, a tükörre, amilyennek látni kellene magát, ahogy az Atya lát bennünket? Mert Ő úgy lát bennünket, mert Jézus Krisztus elvégezte a munkát a kereszten.

A kereszten *elvégzett munka* alapján Isten úgy lát minket, ahogy az Ige írja. Csak mi még nem tudtuk *megragadni* kellőképpen ezeket a dolgokat, úgy, mint a gyógyulást vagy a bővölködést, az ilyeneket. De ha adódik egy tünet vagy egy valamilyen számla, ami egy kicsit meglepi az embert, akkor is maradj meg az *igei képnél*.

Ne ess vissza a fizikai képre. Maradj meg az Igei képnél, hogy Isten hogyan *gondoskodott* rólad Krisztusban. Ha ezt a képet *megtartod*, akkor nem is esel bele ebbe a verembe. Csak *valld meg folyamatosan* az Igét, a *megoldást*. És ne a problémáról beszélj.

A szavaink is a *maguk neme* szerint *teremnek*. Jó szavak jót teremnek, a rossz szavak rosszat teremnek. És nekünk arra kellene törekedni hívőknek, hogy az Úr *Jézust megdicsőítsük* a szavainkkal. Arra kellene törekedni, hogy az Úr Jézus *örömét lelje* a mi *szavainkban*.

Egy hívőnek *nem szabadna* viszálykodni, nem szabadna hadat viselni (a szájával értem természetesen). Azok a *szavak*, amik kijönnek a szánkon, az *Jézus tetszésére* legyenek. Ő az ítélőbíró. Az Úr az ítélőbíró, nem mi.

Jézus azt mondta Péternek is, hogy: *mi közöd* a másik emberhez? Az ítéletet *bízd* rám! Tehát nem nekünk kell valakinek beolvasni, *nem* a mi feladatunk, hogy a másikat kritizáljuk. A *mi* dolgunk, hogy *megáldjuk*.

Ha valaki *tartozik* neked, akkor *áldd meg* őt. Mert amíg nem lesz áldott, nem tudja megadni. Ugye? S a világban az emberek nem ezt teszik. Meg kell áldani a másikat, imádkozni kell érte. Uram áldd meg őt, legyen bőségben! S akkor *vissza* tudja adni. De a világi módszer szerint inkább kiverik belőle.

Ha a következő napokban a rádió bemondaná, hogy a csirkenátha itt van a határon, akkor nehogy azt mond, hogy holnap ezt úgy is meg fogom kapni. Mert meg lesz néki, amit mondott! Nagyon-nagyon *őrködni* kell hát a *szavaink* felett. Egy külön strázsamestert, *őrt* kell a szánk kapujába állítani, aki mindig óva int: Már megint *mire gondoltál*?

Mert amire gondoltál, az fog kijönni a szádon. Először is a gondolkodást kell a helyére tenni. És ha a gondolkodás jó, akkor helyesen fogunk szavakat kimondani, helyesen fogunk fogalmazni. Isten méltányolja, ha *igyekszünk*. Ő is tudja, hogy nem tudunk az egyik napról a másikra teljesen átváltozni, de ha az igyekezet benne van a szívünkbe, az nagyon jó. Hallelúja!

Imádkozunk értetek, a kezünket tesszük rátok a Biblia tanítása szerint. *A kenet kiárad, a kenet megtöri az igát, a tüneteket, a problémát. A Jézus nevében levágjuk ezeket. Kiesik a szög a falból, leesik a teher róla. A bilincsek, láncok elszakadnak a Jézus nevében, és szabadok vagytok!*

Megparancsoljuk minden sejtnek, hogy tökéletesen működjön, ahogy az Atya megteremtette az embert. A rebellis (lázadó) sejteknek pedig parancsoljuk, hogy a növekedésben álljanak le, a Jézus nevében.

Hisszük Uram és megvalljuk, hogy Isten életadó ereje a vérkeringés által eljut minden sejtünkhöz, szervünkhöz és az életet szállítja oda. Helyreállítja mindazt, ami elromlott, amit az ellenség elrontott, a Jézus nevében.

Megköszönjük az Szent Szellemnek az őrjáratát, hogy Ő a testünk határain mozog, mert a Szent Szellem helyreállító munkája is rendelkezésünkre áll. Jézus nevében!

Az Igében van az *élet*. Az Ige pedig *benned* van, és átjárja a testedet és helyreigazítja az elromlott sejteket. A kenet árad a Jézus nevében. Isten élete benned van az Ige által, és megtöri a problémát.

Kezünket hittel rátesszük a kelmékre, szövetekre, amit hoztatok és kiárasztjuk Isten erejét a Jézus Krisztus Szent nevében. Áradj kenet, áradj kenet és hisszük Uram, hogy a Te Igéd alapján, ahogy a Pál apostol idejében is történt, a szövetek megteltek Isten erejével, dicsőségével. S a szövetekben a kenet raktározódik, eljut az otthonokba.

A beteg testekhez érintve a kenet kiárad, megtöri az igát, lehullnak a bilincsek, láncok, kötelékek és az emberek szabaddá válnak. Jézus Krisztus Szent nevében. Minden dicsőséget Úr Jézus neked adunk, mert Te voltál a kereszten, és te végezted el a munkát. Ámen.

Egy bizonyság hangzott el: Egy szavatartó fiatalember egy év múltán járt azon a postán, ahol az előző évben egy lottót adott fel. A kitöltéséhez az alkalmazottaktól kért számokat. Megígérte, hogyha nyer, akkor a 10 %-át a postai dolgozóknak adja. *Adott szavát* betartva, ígéretét nemrég teljesítette. Minden bizonnyal hívő ember lehetett. (Prédikátor 5,4)

Tudjátok mi a *kegyelem*? A Szeretet egyik *megnyilvánulása*.

Hálát adunk Atyám a mai alkalomért, köszönjük a Te jelenlétedet, köszönjük az áttöréseket, a szabadulásokat, a gyógyulásokat. Mert mi a hit szemével nézzük az imáink megválaszolását a Jézus nevében.

És köszönjük Uram, hogy a gyülekezetet napról-napra építed és gyarapítod, sokasítod az üdvözülőkkel, úgy, ahogy a korai egyházban is történt. Köszönjük Uram, hogy a gyülekezet minden tagját kedvesség teszed a lakosság és a vezetők előtt, a Jézus nevében, a Te dicsőségedre. Ámen.

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.